

РЕШЕНИЕ

№ 12070

гр. София, 26.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в публично заседание на 09.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **1521** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А. М., гражданин на С., чрез адв. З., срещу решение № 5708/17.12.2025 г. на председателя на ДАБ, с което не е уважено искането за събиране с майка му, сестра му и доведените му двама братя.

Жалбоподателят твърди, че е представил всички изискуеми документи за удостоверяване на роднинските връзки. Неправилно било прието от АО, че лицата не са от едно домакинство и не отговарят на легалната дефиниция за „членове на семейство“, дадена със ЗУБ. Релевантните понятия били тълкувани стеснително и формалистично. Актът противоречал на разпоредби на директива 2011/95/ЕС. Актът противоречал на практика на Европейският съд по правата на човека и на официална позиция на Б., изразена пред Европейската миграционна мрежа. Органът не бил изследвал всички релевантни за искането обстоятелства, съобр. чл. 35 от АПК. Иска се отмяна на административния акт и връщане на преписката за ново произнасяне.

Ответникът – председател на ДАБ, чрез юрк. К. в с.з. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Твърди, че не били налице материалните предпоставки за издаване на акт с положително за заявителя съдържание.

Жалбата е допустима.

Подадена е от лице по чл. 3 от АПК, което е адресат на индивидуален административен акт, засягащ неговата правна сфера неблагоприятно, тъй като му налага ограничения чрез отказ от предоставяне на права. Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Административното производство е било образувано по молба на чужденеца от 10.11.2025 г. (л.

93) за събиране със семейството му – Хана А., [дата на раждане] – майка; О. К., [дата на раждане] – брат; Ш. К., [дата на раждане] – брат и А. К., [дата на раждане] – сестра. В молбата е посочено, че майка му е разведена, сама се грижи за братята и сестрите му и е с влошено здравословно състояние, видно от документ. Имала нужда от спешно лечение, което само заявителят можел да ѝ осигури на територията на Република Б., тъй като имал възможности – финансови и логистични. Имал дружество в Б. (към момента на проведеното интервю не е действащо) и можел да се грижи за семейството си, което в момента се намирало в Турция. На заявителя е бил предоставен хуманитарен статут с решение на председателя на ДАБ № 14159/27.09.2023 г (л. 91).

За установяване личните данни на чуждите граждани и родствените им връзки с молителя, са били представени копия на документи - четири броя документи за самоличност за временна закрила, издадени от Министерство на вътрешните работи на Република Турция, извлечение от индивидуално вписване в граждански регистър и семейна карта, издадени от Сирийска арабска република.

Разгледана е дефиницията за член на семейство, визирана в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ. Установено е, че Хана А. К. е майка на заявителя. Извлечени са факти от проведеното интервю от 24.11.2025 г. (неправилно вписана година – 2024 – л. 52). Твърдените роднински връзки са приети за достоверни.

Прието е обаче, че роднините на апликанта не попадат в обхвата на категорията лица, които могат да бъдат определени като „членове на семейство“, по смисъла на споменатата по-горе норма. От представените доказателства се установявало, че молителят и горепосочените лица са членове на две отделни семейства. Следвало да се отбележи също, че за сестра му и доведените му братя, които не са навършили пълнолетие, полагат грижи майка му и вторият ѝ съпруг. От представената информация ставало ясно, че майката на молителя е здрава и не е в напреднала възраст, което означавало, че тя съвсем спокойно може да се грижи за себе си и семейството си.

С тези съображения е издаден обжалваният административен акт с формиран отказ по чл. 34, ал. 1 от ЗУБ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1, т. 3, вр. чл. 34, ал. 3 от ЗУБ. Издаден е в изискуемата писмена форма.

Страните не спорят, че апликантът е представил необходимите документи по чл. 34, ал. 1 от ЗУБ. По аргумент от същата разпоредба, за да бъде постановено събиране на членовете на семейството решаващият орган преюдициално следва да установи, че тези лица попадат сред изброените такива в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ. Съгласно тази легална дефиниция "членове на семейството" са: а) съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца; б) навършилите пълнолетие, невстъпили в брак деца, които не са в състояние да осигурят сами издръжката си поради сериозни здравословни причини; в) родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца; г) родителите, настойникът или попечителят на непълнолетното, невстъпило в брак лице, на което е предоставена международна закрила.

От тази нормативна уредба се установява, че братята и сестрите не попадат сред членовете на семейството по смисъла на специалния закон, а родителят следва да е в медицинско състояние, което не му позволява сам да се грижи за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живее в едно домакинство със своите деца.

От данните по преписката е видно, че към датата на подаване на искането майка на апликанта е

била на 43 години, далеч от напреднала възраст, а приложеното копие на кръвни изследвания не представлява диагноза, а основание за такава. Още повече, доколкото майката на чужденеца живее в И., а е ноторно, че в тази страна се развива напреднала медицина, несъстоятелна е тезата, че лечение е възможно само в Б..

С оглед дадената в националния закон дефиниция ирелевантно е за спора дали майката е била разведена и дали се касае за две отделни семейства, доколкото АО еднозначно е установил липса на която и да е от хипотезите на §1, т. 3 от ДР на ЗУБ.

По-различен извод не се налага и от тълкуването на разпоредбите на Директива 2011/95/ЕС. В цитирания от жалбоподателя чл. 2 липсва хипотеза, която определя други лица, освен сходни на тези, определени по националния закон, да попадат в дефиницията за членове на семейството, и по-специално асоциирани с братята и сестра му. Цитираното съдържание на разпоредба в жалбата е относимо към това на чл. 23, § 5 от Директивата, указващо, че държавите-членки могат да решат, че сходно тълкуване се прилага и по отношение на други близки роднини, които живеят заедно като част от семейството към датата на напускане на държавата на произход и които следователно са били изцяло или основно на издръжка на лицето, на което е предоставена международна закрила, към този момент.

Тази разпоредба обаче е диспозитивна и не задължава държавите-членки да уредят това предписание. За разлика от регламента директивата е акт, който обвързва по отношение на постигането на даден резултат от държавите-членки, до която е адресиран, като оставя на националните власти свобода при избора на формата и средствата за постигане на този резултат.

Настоящата инстанция не откри данни позиция на Б., изразена пред Европейската миграционна мрежа, или друг от цитираните документи, да е акт, ратифициран по съответния ред, който да се ползва с предимство пред нормативните източници.

Действително органът не е посочил коя от хипотезите на чл. 34, ал. 3 от ЗУБ следва да се приложи в случая, но доколкото се касае за преюдициално установяване за наличие на хипотезата „член на семейство“, то липсата на последващи съображения по същество не са рефлектирвали върху крайния резултат от процедурата.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата следва да бъде отхвърлена в цялост.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 84-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорване по жалба на М. А. М., гражданин на С., срещу решение № 5708/17.12.2025 г. на председателя на ДАБ.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд